

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om det kgl. teater og oprettelsen af en kulturel fond.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for folketinget.

(Andre selvst. forslag nr. LXXIV. Fremsat 13/5 76 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at det i betænkningen side 8 anførte ændringsforslag nr. 2 vedrører forretningsordenens § 20, stk. 3, og ikke som nævnt § 8, stk. 3. Fejlen vil blive rettet i tillæg B.

Grete Hækkerup (S):

Folketingets arbejdsgangsudvalg har som foreliggende resultat af sit arbejde indstillet til udvalget for forretningsordenen, at der foretages visse ændringer i folketingets forretningsorden. De foreslåede ændringer drejer sig om nye regler for præsidiervalg, ændring af udenrigsudvalgets sagsområde, bortfald af adgang til at fremsætte forslag om motiveret dagsorden ved første behandling, stramning af reglerne om spørgsmål, ændring af taletiderne samt enkelte ændringer af redaktionel og praktisk art.

De foreslåede regler om valg af præsidium ændrer helt de nugældende bestemmelser. I dag kan 25 medlemmer kræve nyvalg af præsidium. Fremtidig skal der være 60 medlemmer.

Der skal ligeledes foretages nyt valg af præsidium, hvis formanden fratræder. Dette er en konsekvens af forslaget om, at formandsvalget skal ske som flertalsvalg. Det vil sige, at et parti eller en gruppe af partier på under 10 medlemmer ikke fremtidig er udelukket fra at foreslå en kandidat til formandsposten.

For næstformændenes vedkommende bliver der ikke tale om valg, idet det foreslås at lade hvert af de 4 største partier bortset fra det, som formanden måtte tilhøre, udpege en næstformand blandt sine medlemmer.

Ændringen af udenrigsudvalgets opgaver er sket i overensstemmelse med de pågældende ministre og er såvel en tydeligere beskrivelse som en afgrænsning af udvalgets opgaver.

Forslaget om bortfald af adgangen til at fremsætte forslag om motiveret dagsorden ved første behandling gælder såvel lovforslag som beslutningsforslag og må vurderes på baggrund af reglerne for førstebehandlinger.

Stramningen af reglerne for spørgsmål er et resultat af de erfaringer, man har opnået. Spørgsmålenes antal er steget meget kraftigt. For at forkorte spørgetiden og fremme anvendelse af skriftlig begrundelse foreslås det, at spørgeren kun kan få ordet 2 gange. Det er så op til spørgeren selv, om vedkommende vil bruge den ene gang til at begrunde sit spørgsmål mundtligt.

Det fastslås endvidere, at andre medlemmer end spørgeren kan få ordet én gang for at stille supplerende spørgsmål til ministeren, ikke for at diskutere med spørgeren eller fremsætte egne synspunkter.

Endvidere fastsættes en taletid på 3 minutter for andre ministre.

Den socialdemokratiske gruppe har herudover fremsat ændringsforslag nr. 2 om, at fristen for indlevering af spørgsmål fremtidig bliver fredag kl. 15. Det vil give de pågældende ministre bedre mulighed for besvarelse af spørgsmålene. Jeg håber, der kan opnås flertal for denne tilføjelse.

Angående ændringerne af taletiderne er det et ønske fra præsidiet at få vedtaget de

[Grete Hækkerup.]

regler, som har været praktiseret de sidste par år.

Jeg kan på min gruppes vegne anbefale indstillingen og den af os foreslåede tilføjelse, idet jeg gerne samtidig vil udtrykke håbet om, at vi i næste samling kan færdigbehandle en række udestående spørgsmål om udvalgsorganisationen, orlovsregler m. m.

Nathalie Lind (V):

Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til den foreliggende betænkning og indstilling om ændring af forretningsordenen for folketinget. Vi finder det væsentligt, at vi allerede nu kan få gennemført disse ændringer, men når dette er sagt, føjer jeg også til, som udvalget jo har nævnt i betænkningen, at arbejdsgangsudvalget vil fortsætte sine overvejelser i det kommende folketingsår med henblik på en større revision af folketingets forretningsorden.

Jeg finder det forslag af betydning, der er fremsat om, at det medlem i tinget, man måtte finde mest egnet, kan vælges til formand uden hensyn til størrelsen af det parti, vedkommende måtte tilhøre.

Vi er også indforstået med den kommende ordning med hensyn til udpegning af næstformænd. Det vil på denne måde være partiernes størrelse, der afgør, hvem der skal besætte disse poster, og der vil ikke være tale om her, at der skal ske udpegning i forbindelse med aftaler om forholdstalsvalg. Det vil være partiernes absolutte størrelse, der afgør det.

Udenrigsudvalgets ændrede opgaver er vi enige i. Som det er nævnt, er det efter forhandling med pågældende minister, og det er et enkelt udvalg, der er gået ind for dette.

Også ændringerne med hensyn til spørgetiden er vi indforstået med, men vi finder, det er af betydning, at spørgeren selv kan vælge, om vedkommende ønsker en skriftlig begrundelse eller ønsker at bruge sine to gange taletid, 2 gange 2 minutter, til at stille et ekstra spørgsmål.

I anledning af bemærkningen om, at ændringsforslag og forslag om motiveret dagsorden ikke kan stilles ved første behandling, det er § 1, punkt 6, kan jeg nævne, at vi finder, det er en rimelig ting, og vi er ikke enige i hr. Glistrups og fremskridtspartiets bemærkninger i betænkningen. Vi må jo

ikke glemme, at vi har grundlovens § 15, hvorefter der naturligvis altid kan stilles en mistillidsdagsorden til en regering, og når det er tilfældet, har vi ikke brug for i øvrigt at have dagsordensforslag ved førstebehandlinger.

Endelig vil jeg sige, at vi kan tilslutte os det af socialdemokratiet stillede ændringsforslag om, at spørgsmål skal være indleveret senest kl. 15 den tredje søgnedag forinden spørgetiden, lørdag ikke medregnet.

Glistrup (FP):

Tidens strømninger om medbestemmelse og demokrati på arbejdspladsen skulle jo i allerhøjeste grad tale for, at man på en arbejdsplads som den, vi nu befinder os på, hvor der er 179, der skal samarbejde på lige fod, forholdsvis jævnlige foretog drøftelser de 179 imellem for hele tiden at sørge for, at arbejdsgangen var up to date og svarede til de faktiske og personelle forudsætninger, som hersker inden for tinget til enhver tid.

Så meget desto stærkere skulle kravet herom lyde, når man betænker, at der for 2½ år siden skete en ganske betragtelig udskiftning af de 179 og dermed af baggrunden, de 179 kommer med. Ikke desto mindre er tiden altså gået helt frem til i dag, før vi første gang her ved førstebehandlingen af indstillingen får lejlighed til en mere principel drøftelse, som det efter forretningsordenen er meningen med førstebehandlinger, af, hvordan arbejdsvilkårene og arbejdsgangen nærmere skal være på denne arbejdsplads, der dog spiller en ret stor rolle for trivselen ude omkring i landet.

Jeg beklager meget, at denne drøftelse er blevet berammet, dagsorden sat til et tidspunkt, hvor folketinget har sine medlemmer stærkt beskæftiget alle andre steder rundt omkring i huset, fordi vi står lige foran at skulle afgive udvalgsbetænkninger og der er en bunke sager, som trænger sig på til afgørelse. Jeg håber, det kan lykkes næste gang at få sat disse emner på til en debat og i og for sig gerne en debat over en eller to dage på et tidspunkt af året, hvor man har væsentlig bedre tid, f. eks. i slutningen af oktober eller begyndelsen af november måned.

Muligheden for at gå frem på den måde var særdeles nærliggende, idet det arbejdsgangsudvalg, som med valgaufbrydelser, ferie-

[Glistrup.]

afbrydelser osv. nu har siddet i en ret lang tid, faktisk er kommet så vidt med sit arbejde, at der vedrørende samtlige de forhold, der berøres i forretningsordenen, er udarbejdet præcise ændringsforslag. Der manglede kun en afpudsning, som kunne være gennemført på et par dage her i løbet af sommertiden, og så kunne vi have lagt op til den store debat om de ting, der hænger sammen, engang i september-oktober. Men så skulle det jo ikke være, så ville flertallet ikke at vi skulle vælge fremgangsmåden, og derfor blev der plukket nogle enkelte emner ud af det meget store sammenhængende arbejdsområde, og det er disse enkelte emner, der nu er fremsat forslag om.

Det er bestemt ikke de emner, som trænger sig mest på, som nu sættes på dagsordenen. Det, der så ganske givet er et af de svageste punkter i arbejdet herinde, er arbejdet inden for de lukkede udvalg, hvortil et begrænset antal medlemmer har adgang, og hvor man arbejder under meget stive former, både hvad angår udvalgenes adgang til selv at tilkalde mennesker, man vil diskutere tingene med, og muligheden for virkelig at føre en drøftelse med de sagkyndige deputationer, der indfinder sig; høringer, som vi kender det fra Amerika, vil være noget særdeles nærliggende at tage ind. Og det med at spærre os ude fra offentligheden, når vi arbejder som offentlighedens tjenere, er særdeles betænkeligt.

Men andre væsentlige emner er jo i allerhøjeste grad at se at få arbejdet til at foregå, så det ikke skal tilrettelægges for dem, der er akademikere og kontoruddannede, med stabler af papir, men ved brug af tidens mange hjælpemidler. Der var sådan set meget, der kunne være nået igennem. I stedet for trækker man altså sådan noget frem som, hvorvidt formanden skal tilhøre et parti, der har mindst 10 mandater, eller om den regel skal ophæves. Bevares, det kan da sikkert være helt rigtigt, som bl. a. fru Nathalie Lind sagde, at en sådan regel bør ophæves, men det kan ikke være en af de store, interessante ting.

Og man laver nogle beskæringer i noget af det allervigtigste for parlamentets frie virke, for dets mulighed for virkelig at gøre sin indflydelse gældende i dagens debat, amputeringer af spørgetiden, amputeringer

af dagsordensinstituttet. Hvad det sidste angår, lyttede jeg med meget stor interesse til fru Nathalie Linds bemærkninger herom. Fru Nathalie Lind mener, at grundlovens § 15 gælder ved siden af forretningsordenens bestemmelser, således at en vedtagelse af flertalsforslaget om, at man ikke kan stille dagsordener under første behandling, ikke skulle indebære, at man så alligevel ikke kan stille dagsordener, hvis bare man formulerer det som en mistillidsdagsorden. Det er vist at hidføre den komplette forvirring. Heller ikke på det punkt er de forslag, der er kommet, særlig velgennemtænkt.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det fremgår jo af betænkningen, at det arbejde, der har været udført indtil nu, vil blive fortsat, altså at arbejdsgangsudvalget vil fortsætte sit arbejde, og vi er i den radikale gruppe af den opfattelse, at der fortsat, ud over hvad der her foreslås, er emner, der trænger til revision, men vi er samtidig af den opfattelse, at de forslag, der her er fremlagt, er så væsentlige, at vi bør gennemføre dem nu i stedet for at afvente en større reform.

Jeg har mine tvivl om, hvorvidt de nydannelser, som hr. Glistrup omtalte, kunne være forbedrende for folketingets arbejdsvilkår. At de virkelig skulle være det, tror jeg ikke på; jeg tror i høj grad, der er tale om, at vi bliver nødt til at pålægge os selv en betydelig højere grad af selvdisciplin, hvis folketingets arbejde skal kunne gå gnidningsfrit.

Det er indlysende, at vi netop i denne tid, i denne afsluttende fase af folketingets arbejdsår, oplever nogle udvalgsmøder, nogle arbejdsdage, som er noget forvirrende. Jeg tror altså, at det i høj grad er op til os selv, ved at pålægge os selv en selvdisciplin, at ændre på disse vilkår. Det er ikke altid, at det er muligt igennem vedtagne regler i folketingets forretningsorden at rette på dette. Men jeg kan sige, at vi er indforstået med og vil stemme for de ændringsforslag, som flertallet har stillet, og at vi derudover vil støtte det ændringsforslag, der er stillet af det socialdemokratiske mindretal.

Poul Dam (SF):

Det er vel karakteristisk for arbejdet her i folketinget, at ændringer af forretningsor-

[Poul Dam.]

denen er forbundet med meget store vanskeligheder. Der er en meget stor træghed på dette område, en træghed, som man jo også har lejlighed til at konstatere næsten dagligt, hvor der er medlemmer, som stadig væk tror, at der gælder regler i forretningsordenen, som blev afskaffet, adskillige år før de pågældende medlemmer kom ind i tinget. Jeg konstaterer, at der regelmæssigt er medlemmer, der beder om tilladelse til et citat, til trods for at det kun er ca. halvdelen af folketingets medlemmer, der har levet under en sådan regel i forretningsordenen.

Det er også meget naturligt, at det er svært at ændre forretningsordenen, og det skal være det. Forretningsordenen bygger jo på mange års erfaring, og der er mange delvis dyrekøbte oplevelser bag de enkelte regler.

Jeg er for så vidt enig med de tidligere talere, som har sagt, at der var brug for meget større ændringer af forretningsordenen, men det må på den anden side være væsentligt, at disse ændringer bliver gennemført efter meget omhyggelige og grundige drøftelser og ikke på grundlag af forholdsvis tilfældige beslutninger.

Det, der foreligger her, kan vi tiltræde fra socialistisk folkepartis side. Vi kan også tiltræde det ændringsforslag, som er stillet fra socialdemokratisk side, det er en fornuftig ting. Det eneste, man kan ærgre sig en lille smule over, er, at det ikke kom frem lidt tidligere; det ligger nemlig i tidligere bilag i det pågældende udvalgs arbejde, så det er altså ikke noget, man ikke kunne have taget med i selve forslaget.

Om fremskridtspartiets ændringsforslag skal jeg blot sige, at det kan vi ikke tilslutte os. Jeg føler trang til at sige, at vi kan bl. a. ikke tilslutte os det, fordi både i spørgsmålet om næstformændene og i spørgsmålet om tingsekretærerne er der antydning af et forhold mellem partierne og de enkelte medlemmer, som jeg i hvert fald ikke kan være enig i, nemlig dette, at partierne uden videre kan udskifte deres medlemmer. Medlemmer i dette ting har en grundlovssikret frihed, som gør, at de ikke står til ansvar for nogen som helst, ikke engang for partierne. Slaveholdersamfundet er ikke genindført.

Ninn-Hansen (KF):

Det konservative folkeparti vil anse det for rigtigt og nødvendigt, at vi, som det er nævnt, får en større samlet debat om en arbejdsform, der ikke er tilfredsstillende. Det er nok rigtigt, som det er blevet sagt, at noget af det skyldes mangel på respekt og mangel på selvdisciplin. Men jeg tror også, at man kunne finde frem til bedre arbejdsformer, mere modernisering i tinget. Spørgsmålet om, at man som i andre parlamenter kunne tale fra pladserne, synes jeg trænger sig på, og det samme gælder elektriske afstemninger. Det konservative folkeparti har i udvalget sagt, at man ønsker at stille forslag om høringer. Vi vil tro, at det vil være en nydannelse, der vil være megen interesse for, høringer, som presse, radio og fjernsyn skulle have adgang til at følge, og hvortil man kunne indkalde embedsmænd og andre.

Vi mener også, at det vil være naturligt, at alle udvalg får suppleanter; nu er det kun en del af udvalgene, og i det hele taget bør man nok se på, om vi har de rigtige udvalg.

Som noget væsentligt vil vi også fremhæve, at vi må sikre, at man får styrket folketingets stilling også i forhold til regeringen, og således at man kan sikre, at lovgivningsarbejdet bliver forsvarligt.

I § 4 i forretningsordenen findes der en bestemmelse om formandens beføjelser. Vi vil gerne forstærke disse beføjelser og dermed også formandens ansvar for et forsvarligt lovgivningsarbejde og muligheden for, at folketingets formand kan være den bestemmende også i forhold til regeringen.

Jeg synes ikke, det er særlig formålstjenligt, at man ændrer forretningsordenen i hvert folketingsår, og derfor havde jeg også helst set, at man havde udskudt disse mindre ændringer, til man havde gjort hele arbejdet færdigt. Men well, vi har ikke noget imod dem. Vi synes, det er en rigtig nydannelse — det kan jeg sige i overensstemmelse med det, jeg før sagde om formandens beføjelser — at formanden bliver valgt af hele tinget, og de andre ændringer kan vi også gå ind for.

Vi kan derimod ikke tilslutte os de ændringsforslag, der er stillet. Det socialdemokratiske ændringsforslag, der går ud på, at man skal have mere tid til at forberede svaret på spørgsmålene, idet man henviser til, at ministerierne skal kunne foretage under-

[Ninn-Hansen.]

søgelse, er jeg meget imod. Når der bliver stillet et spørgsmål i tinget, er det jo ikke ministerierne, man stiller spørgsmålet til, men ministeren. Hvis man kunne få nogle mindre departementalt udformede svar og så nogle mere direkte svar fra ministeren, når der er kort tid til det, ville det være langt at foretrække. Derfor kan jeg overhovedet ikke se nødvendigheden af, at man, for at høre alle mulige steder, og for at man kan drøfte tingene ved et ministermøde, skal give denne længere frist. Det vil vi altså stemme imod.

Freddy Madsen (DKP):

Vi vil også gerne beklage, at det ikke er lykkedes at komme igennem med mere omfattende ændringer end dem, som foreslås på nuværende tidspunkt. På den anden side er vi også enige i, at mange af tingene vitterlig er komplicerede og kræver så omfattende drøftelser for at finde frem til de rigtige ting, så det i den givne situation er rimeligt, at man tager nogle enkelte ting ud og så sikrer, at den omfattende revision både af arbejdsforhold og af forretningsordenen bliver gennemført på en sådan måde, at det på alle områder bliver mest hensigtsmæssigt.

Her vil jeg også gerne pege på spørgsmålet om en lang række tekniske forbedringer, der kunne gennemføres til hjælp for medlemmernes arbejde, men især på hele spørgsmålet om udvalgsinstitutionen, hvor vi med hensyn til sammensætningen lægger megen vægt på, at samtlige partier skal have mulighed for at deltage i udvalgsarbejdet, og hvor vi også lægger stor vægt på større åbenhed, hvad enten det skal gennemføres ved, at man direkte kan referere i almindelighed fra udvalgenes møder, eller det skal foregå igennem særlige høringer.

Med hensyn til de nu fremsatte forslag om ændring af forretningsordenen går vi ind for den måde at vælge præsidium på, som her foreslås. Selv om man ganske vist kan indvende, at det vil forhindre små partier i at lave valgforbund og dermed få en plads i præsidiet, har vi den opfattelse, at det på den anden side er vigtigere at give en garanti imod, at bestemte partier, når de har den nødvendige størrelse, kan udelukkes fra præsidiet.

Med hensyn til udenrigsudvalget har vi gjort nogle bemærkninger. Vi synes ikke, det er rimeligt, at man, efter at man for nogle år siden ændrede det fra, at det i så høj grad var u-landspræget, og derfor gav det de andre beføjelser, nu går tilbage igen, men i det hele taget ligger der problemer omkring udenrigsudvalget, det udenrigspolitiske nævn og markedsudvalget, som trænger til en nøjere afklaring.

Med hensyn til taletiderne er det jo allerede nu en fastslået praksis, og dem kan vi gå ind for.

Derimod er vi modstandere af spørgsmålet om at indskrænke retten til at stille dagsordensforslag. Jeg skal i den forbindelse bare nævne spørgsmålet om muligheden for at stille dagsordensforslag i forbindelse med første behandling af finanslovsforslaget, hvor der efter vor opfattelse ofte vil være brug for og burde være mulighed for at stille et dagsordensforslag. Det må vi altså gå imod.

Med hensyn til det af socialdemokratiet stillede ændringsforslag kan vi ikke gå ind for det. Vi kan ikke se, at det giver større muligheder, at man får spørgsmålet forud for en weekend, hvis det drejer sig om ministerierne. Vi lægger også vægt på det gode, at man kan få et meget hurtigt svar på et aktuelt spørgsmål, fordi det er jo det, det drejer sig om. Derimod kan vi tiltræde, at vi foretager afkortningen med den ene runde i spørgsmålene, også af tidsmæssige grunde.

Så vil jeg gerne sige generelt — det har også været berørt her i dag — at der jo har været talt så meget om, at det er nødvendigt med omfattende ændringer, fordi der er mange partier, og det vanskeliggør arbejdsgangen, men vi er jo nu igennem en forholdsvis normal samling, og uanset at der er pres på i udvalgene, så må man da også notere, at på trods af de besværligheder, som så ofte fremhæves, kan tinget faktisk denne samling nå at gøre sig færdigt inden grundlovsdag, så helt galt kan det altså ikke stå til.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne er ikke repræsenteret i udvalget for forretningsordenen, men vi har deltaget i det arbejde, som arbejdsgangsudvalget har udført, og står bag den indstilling, som gik til forretningsordensudvalget, og som nu foreligger som betænkning.

[Arnfast.]

Det kunne være fristende at gå ind i debatten om de enkelte punkter, men det er min opfattelse, at de allerede har været tilstrækkeligt analyseret i den debat, der er foregået.

Jeg skal dog føje til, at CD går ind for det ændringsforslag, som er stillet af de socialdemokratiske medlemmer af udvalget. Det er forslaget om, at spørgsmål skal indleveres inden fredag kl. 15. Det er hævdet, at det vil genere den friskhed, som skulle karakterisere og være tanken bag spørgetiden. Vi vil overlade den opgave til den offentlige debat og i stedet lægge vægt på argumentet om, at der bliver givet ministerier og institutioner bedre lejlighed til at forske i spørgsmålene og dermed skabe en større saglighed bag svarene.

Lad mig i forbindelse med spørgetidens afvikling sige, at vi går ind for en smidiggørelse, og det er den, der tilstræbes ved indskrænkningen i spørgernes mulighed for at tage ordet. Men vi håber, at ministrene i deres svar vil uddybe de problemer, som er rejst, som det også er blevet sædvane, så tilhørerne kan følge med fra det første øjeblik, man drøfter disse spørgsmål.

Må jeg i den forbindelse sige, at vi i udvalget har rejst spørgsmålet, om spørgetiden kunne afvikles noget lettere og hurtigere ved, at ministrene svarede fra deres pladser og spørgerne ligeså eller fra ordførerbordet hver med sin mikrofon, men det er problemer, som må tages op siden hen, og som måske skulle afprøves ved forsøg.

Må jeg sige til slut, at det har været overordentlig interessant at deltage i dette arbejde blandt trænedede jurister og parlamentarikere. Når man ved, hvilken stor indflydelse folketingets forretningsorden og dets afvikling af forhandlingerne herinde har på det almindelige foreningsliv, finder jeg, at forretningsordenen har en betydning langt ud over dette hus. Jeg kunne derfor ønske, at folketinget, som jo har fremragende juridisk og journalistisk arbejdskraft til rådighed, ville lade udfærdige en populær uddybende udgave til brug dels for folk, der skal arbejde her i huset, dels også for de mange, der skal lede møder ude i landet. Jeg tror, det ville blive en bestseller, hvis ikke folketinget skulle beslutte at udlevere den gratis

til styrkelse af demokratiet og dets spilleregler.

Kurt Hansen (VS):

Må jeg sige, at det, vi har størst sympati for i det forslag, som ligger her, er faktisk de tekniske ændringer i det. Vi mener ikke, man skal udvide det antal af medlemmer, der kan forlange nyvalg til præsidiet. Vi mener ikke, vi behøver at udvide det fra 25 til 60.

Vi er ligeledes af den opfattelse, at det bør være rigtigt og rimeligt at have en mulighed for at lave valggruppe i forbindelse med valget til præsidiet.

Jeg må også sige, at jeg stort set er enig i de bemærkninger til punkt 3 i forslaget, som er gjort fra DKPs side også i den betænkning, som ligger her.

I forbindelse med punkt 6 vedrørende forslag om motiveret dagsorden i forbindelse med første behandling synes jeg, det er mildt talt lidt opskruet, for at sige det i et parlamentarisk sprog, at man kommer med et sådant forslag her. Jeg synes, vi har set uendelig få eksempler på, at det er sket. Det er forekommet, når et parti har haft et ønske om at markere nogle ting, som har været vitale problemer for det. Det synes jeg fortsat der bør være mulighed for, så derfor vil vi heller ikke kunne tilslutte os den indstilling, som ligger fra flertallets side i forbindelse med punkt 6.

I forbindelse med taletiderne har vi set, at det i stor udstrækning er lykkedes at administrere den aftale, der er indgået partierne imellem, på en rimelig måde, så det punkt kan vi godt tilslutte os.

Stramningen af reglerne i forbindelse med spørgetiden ser vi selvfølgelig som et forsøg på at begrænse visse partiers forsøg på at trække virkelige problemer frem til debat. Det kan vi ikke være med til. Det kan vi ikke acceptere på nogen måde. Vi mener, det helt klart har vist sig massevis af gange, at der ville være yderligere behov for at stille supplerende og opfølgende spørgsmål i de meget valne og meget upræcise svar, der mange gange er givet på de spørgsmål, som ikke mindst mit parti, VS, har stillet til ministrene.

VS er også af den opfattelse, at vi i forbindelse med folketingsudvalgenes arbejde

[Kurt Hansen.]

bør have en langt større åbenhed. Vi har også gentagne gange påpeget mulighederne for høringer, f. eks. at der kommer en direkte situation fra et udvalgsarbejde ud til debat i befolkningen. Det mener vi bør være en rigtig og præcis måde at gøre disse ting på.

Lad mig til sidst sige, at jeg er meget enig i nogle af de betragtninger, som man var inde på fra det konservative folkepartis side. Det ville jo være langt mere rigtigt, hvis vi kunne få nogle klare og præcise svar fra ministrenes side, når vi rejser spørgsmål her i folketingsalen.

Men alt i alt synes vi ikke, at de ændringer, der ligger her, er noget at råbe hurra for.

Nathalie Lind (V):

Jeg vil blot i anledning af de bemærkninger, jeg før gjorde til hr. Glistrup, sige, at jeg udtrykte mig lovlig kategorisk. Jeg tror, jeg må medgive, at efter de forslag, der nu foreligger her, kan den udtalelse, jeg fremsatte, ikke holde, så derfor trækker jeg den tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 111 stemmer mod 23.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 96 stemmer mod 39.

Formanden:

Jeg skal lade foretage delt afstemning over forslaget § 1.

§ 1, nr. 3,
vedtoges med 102 stemmer mod 33.

§ 1, nr. 6,
vedtoges med 102 stemmer mod 33.

§ 1, nr. 8,
vedtoges med 106 stemmer mod 26.

§ 1 i øvrigt, med den foretagne ændring, og § 2
vedtoges uden afstemning.

*Forslaget overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.*

Formanden:

Ønskes der fornyet udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Lempelse af dobbeltbeskatningen af udloddede selskabsindkomster).

(Lovforslag nr. 254. Fremsat 18/5 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann (S):

Det er et meget omfattende og også til dels ret kompliceret lovforslag, der er fremsat. Baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget er jo, at regeringen også loyalt på dette område opfylder septemberforligets aftale om, at vi allerede i indeværende folketingssamling skal fremsætte et forslag, der lemper dobbeltbeskatningen.

Det system, der er lagt til grund for lovforslaget, er et godtgørelsessystem, som lemper dobbeltbeskatningen på den måde, at der indrømmes aktionærerne godtgørelse for en del af den selskabsskat, der er betalt i selskabet. Det saglige udgangspunkt for denne model kan vi genfinde i selskabsskattekommissionen, som foreslog en sådan godtgørelsesordning. Man vil også erindre, at der blev nedsat en selskabsskattekommission af VKR-regeringen i 1969, som jo bl. a. havde til opgave at undersøge problemerne i forbindelse med dobbeltbeskatningen. Det må dog fremholdes, at godtgørelsessystemet her i lovforslaget er meget væsentlig forenklet i forhold til forslaget i selskabsskattekommissionen, og det er sket med henblik på, at den foreslåede ordning skal kunne administreres inden for den nuværende opbygning af skatteadministrationen. Det betyder ikke, at lovforslaget dermed ikke er forbundet med administrative problemer, jeg havde nær sagt tværtimod; der er ganske betydelige administrative problemer, og det bør vi